22/03/2020

“Από αυτή την σταυρωμένη αγάπη, αγαπημένα μου παιδιά” (ΒΙΝΤΕΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Μέσα στην ιδιαίτερη ατμόσφαιρα που έχει δημιουργηθεί λόγω των εκτάκτων περιοριστικών μέτρων, που έχουν επιβληθεί ένεκα της πανδημίας του κορονοϊού, εορτάσθηκε στην Ιερά Μητρόπολή Φθιώτιδος η μεγάλη Εορτή της Σταυροπροσκυνήσεως.

Η Γ’ Κυριακή των Νηστειών για την τοπική Εκκλησία, είχε και ακόμη μία ευλογία, καθότι τη αυτή ημέρα, η παροικούσα εν Φθιώτιδι Εκκλησία, τιμά και τον πολυάριθμο χορό των Φθιωτών Αγίων, των Αγίων οι οποίοι αγίασαν, αγιάζουν και ευλογούν με την παρουσία τους και το πέρασμά τους τα αιματοβαμμένα χώματα της Ρούμελης. Από τον Άγιο Ηρωδίωνα τον Απόστολο και Ιδρυτή της τοπικής μας Εκκλησίας, έως και τον ταπεινό Όσιο Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτη, τον Ελεήμονα Πνευματικό.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών ιερούργησε και ωμίλησε

στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας, συμπαραστατούμενος από τον άγιο Πρωτοσύγκελλο της καθ’ ημάς Ιεράς Μητροπόλεως Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Άγγελο Ανθόπουλο, τον Αρχιερατικού Επίτροπο Λαμίας, Αιδεσιμολ. Πρωτ. π. Παναγιώτη Σερέτη, τον Ιερολ. Αρχιδιάκονο π. Ευστάθιο Κατόπη, ενώ παρέστησαν συμπροσευχόμενοι εκ του Ιερού Βήματος και διακονούντες, ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Αιδεσιμολ. Πρωτ. π. Νεόφυτος Ραφαηλίδης και ο Ιεροδιάκονος π. Νικόλαος Πολυζώης.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Οι Ιερές Ακολουθίες τελέσθηκαν κελεισμένων των θυρών, αλλά μεταδόθηκαν απευθείας, από Τηλεοράσεως μέσω του «Star Κεντρικής Ελλάδος» σε όλη την Στερεά Ελλάδα και από την πλατφόρμα της Cosmote TV σε όλο τον κόσμο, μέσω Livestreaming από την Ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως www.imfth.gr και από Ραδιοφώνου, μέσω των Ραδιοφωνικών Σταθμών, της Ιεράς Μητροπόλεως μας 89,4 Fm, του Lamia Fm1, του Nova Fm, καθώς του Ραδιοφωνικού Σταθμού Ράδιο Λαμία.

Καθ΄όλη την διάρκεια της ζωντανής μετάδοσης, από τους τηλεοπτικούς δέκτες περνούσε ανά τακτά χρονικά διαστήματα, το παραμυθητικό και ελπιδοφόρο μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

«Αγαπητοί μου αδελφοί, αυτές τις δύσκολες ώρες της αγωνίας όλων μας, ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ και με ελπίδα στον Θεό ενώνουμε και δυναμώνουμε τις προσευχές μας, μέσα από το σπίτι μας. Σύντομα θα είμαστε και πάλι όλοι μαζί μέσα στους Ναούς μας για την κοινή λατρεία και προσευχή. Υπομονή παιδιά μου αγαπημένα! Ο πνευματικός σας πατέρας, ο επίσκοπος της καρδιάς σας, ο Φθιώτιδος Συμεών».

Κατά την διάρκεια του Κοινωνικού ο Πρωτοσύγκελλος π. Άγγελος Ανθόπουλος, ανέγνωσε την Εγκύκλιο της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία αφορούσε στις Ιερατικές κλίσεις, στις οποίες είναι αφιερωμένη από την Ιερά Σύνοδο η Δ’ Εβδομάδα των Νηστειών.

Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος με εμφανή και συνεχή την συγκίνηση και την κατ΄ άνθρωπον θλίψη του για την πρωτόγνωρη αυτή κατάσταση, με λόγια ελπίδος, αισιοδοξίας και πατρικής θεολογικής διδαχής ωμίλησε στους αναρίθμητους παρακολουθούντες πιστούς για το καύχημα των Χριστιανών, τον Τίμιο και Ζωοποιό Σταυρό του Κυρίου μας, ο Οποίος εκφράζει την αληθινή και θυσιαστική αγάπη του Εσταυρωμένου Ιησού προς όλον τον κόσμο, μια αγάπη της οποίας άπαντες οι χριστιανοί πρέπει να γίνουμε μιμητές και χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Σήμερα η Αγία μας Εκκλησία θέτει εις το μέσον του Ναού, θέτει εις το μέσον του κόσμου τον Τίμιο Σταυρό για να λάβουμε δύναμη και κουράγιο από τη δύναμη του Σταυρού, αλλά να λάβουμε και περιεχόμενο και νόημα ζωής από το Σταυρό του Κυρίου, διότι ο Σταυρός του Κυρίου μας φανερώνει ότι, η αληθινή αγάπη είναι η αγάπη η ματωμένη, είναι η αγάπη η σταυρωμένη, η αληθινή αγάπη, είναι η αγάπη η ταπεινή, η αγάπη, η οποία θυσιάζεται, ταπεινώνεται, είναι η αγάπη η οποία μαθαίνει να ασκείται, να αυτοπεριορίζεται, να πειθαρχεί, να υποφέρει και να πονά για τον άλλο άνθρωπο, για τον αδελφό, για τον πλησίον για τον καθένα.

Αυτή την αγάπη μας φανερώνει ο Εσταυρωμένος Ιησούς, την αγάπη που ξέρει άνευ ορίων να συγχωρεί: «άφες αυτοίς Κύριε• ου γαρ οίδασι τι ποιούσι». Ο λόγος αυτός ειπώθηκε πάνω στο Σταυρό και ειπώθηκε από τον Εσταυρωμένο, ειπώθηκε από Αυτόν που ανέβηκε στο Σταυρό χάριν ημών, από Αυτόν που ανέβηκε στο Σταυρό άδικα, συκοφαντημένος, λοιδορούμενος, πάσχων, όμως ευεργετών και ιώμενος.

Από αυτή την σταυρωμένη αγάπη, αγαπημένα μου παιδιά, τούτες τις δύσκολες και παράξενες ώρες, τις οποίες διάγουμε, να πάρουμε δύναμη για να σταυρώσουμε το θέλημα μας, να σταυρώσουμε τα όποια εγώ μας, τα οποία τούτη τη δύσκολη ώρα πρέπει να παραμεριστούν χάριν του εμείς, χάριν της ζωής του κόσμου όλου.

Τούτη τη δύσκολη ώρα, ο Σταυρός του Χριστού μπορεί να αποτελέσει για όλους μας παρηγοριά και βάλσαμο. Να εναποθέσουμε στον Σταυρό του Κυρίου τις προσευχές μας και τις αγωνίες μας, την σκέψη μας την ανθρώπινη. Πώς θα είναι η ζωή μας μετά από λίγο καιρό; Πώς θα είναι η οικογένειά μας, το περιβάλλον μας; Μετά από λίγο καιρό θα είμαστε, όπως είμαστε σήμερα ή θα είμαστε λιγότεροι; Η ζωή μας θα είναι όπως ήταν μέχρι τώρα ή θα είναι κάπως διαφορετικά ή πιο μελανή;

Στο Σταυρό του Χριστού να καταθέσουμε με όλη μας τη δύναμη, με όλο μας το είναι, όλο το στεναγμό της καρδιάς μας, αλλά και την απόφασή μας να ακολουθήσουμε τον Εσταυρωμένο Ιησού στον δρόμο τον οποίο μας έχει υποδείξει, στο δρόμο της αγάπης της θυσιαστικής, στον δρόμο της ταπείνωσης, στο δρόμο της θυσίας και είναι σίγουρο ότι θα βρει παράκληση η καρδιά μας, θα βρει και θα νιώσει ένα βάλσαμο να την ξεκουράζει και να την αναπαύει, τέτοιο βάλσαμο που μας χαρίζουν και οι Άγιοι της Εκκλησίας μας και ιδιαίτερα οι Άγιοι της Φθιώτιδος, οι τοπικοί μας Άγιοι, τους οποίους σήμερα εορτάζουμε.

Αλλιώς σχεδιάζαμε να τους γιορτάσουμε, λαμπρά και πανηγυρικά, αλλά οι Άγιοι εορτάζουν πάντα λαμπρά και πανηγυρικά, διότι οι ίδιοι είναι μέσα στο Φως της πραγματικής μεγαλοπρέπειας, μέσα στο Φως της πραγματικής λάμψης, το οποίο δεν σκιάζεται ούτε από την φυσική μας εύλογη και δικαιολογημένη απουσία, ούτε

από τις συνθήκες και τις περιστάσεις των στιγμών.

Πολλοί εκ των Αγίων έζησαν μετά την κοίμησή τους στην αφάνεια, κάτω από τη γη, για να έρθει κάποια ευλογημένη στιγμή, κάποια ευλογημένη ψυχή να αποκαλύψει και να φανερώσει την ιαματική τους Χάρη μέσα στον κόσμο.
Μήπως ένας τέτοιος Άγιος κρυφός και αφανής δεν ήταν και ο ταπεινός Όσιος Βησσαρίων της Μονής Αγάθωνος; Μήπως τέτοιοι δεν είναι και οι περισσότεροι Άγιοι;

Έχουν μάθει οι Άγιοι να ζουν μέσα στην αφάνεια. Εμείς έχουμε ανάγκη την πρεσβεία των Αγίων μας για να πάρουμε δύναμη για τις δυσκολίες της ζωής μας και κυρίως για τις δυσκολίες του εαυτού μας.

Τούτη λοιπόν τη μέρα, που εορτάζουμε τους Αγίους της ευλογημένης γης της Φθίας, της Μητροπόλεως μας, ίσως έτι περισσότερο από ποτέ, έχουμε ανάγκη να ζητήσουμε την πρεσβεία τους, την βοήθειά τους. Να μη μας εγκαταλείψει η Χάρις του Θεού τούτες τις δύσκολες ώρες και το αίτημα της καρδιάς μας να είναι: «Πρόσθες ημίν Κύριε πίστιν», πρόσθεσε μας Κύριε πίστη, δώρισε μας περισσότερη εμπιστοσύνη στη Χάρη Σου, στο πρόσωπό Σου, για να μπορούμε πραγματικά να εμπιστευτούμε τη ζωή μας σε Σένα, όχι φοβικά, όχι ενοχικά, ούτε εξωτερικά, ούτε

τυπολατρικά.

Ίσως αυτός ο περιορισμός που ζούμε αυτές τις ημέρες και μας πονάει, συνάμα είναι και μία οδυνηρή για όλους μας πραγματικότητα και για τους λειτουργούς των Μυστηρίων, μήπως όμως αυτός ο περιορισμός είναι και μία δυνατότητα να δούμε, αν είμαστε πραγματικά προσκυνούντες στη Χάρη του Θεού και στις δωρεές Του και στους Αγίους Του;

Κατά πόσο η καρδιά μας είναι προσευχόμενη, έστω και στους τέσσερις τοίχους ενός δωματίου, μέσα στο σπίτι μας, κλεισμένοι μέσα, όπως πρέπει να είμαστε, να δοκιμάσουμε πραγματικά αν ο εκκλησιασμός μας επί δεκαετίες ολόκληρες ήταν ουσιαστικός.

Και τούτη την ώρα, που χωρίς τη θέλησή μας στερούμαστε τη λατρευτική ζωή, είναι μία ευκαιρία να δούμε κατά πόσο γίναμε εκκλησιαστικοί άνθρωποι. Δεν θα το καταλάβουμε αναπαυμένοι στα εξωτερικά τυπικά καθήκοντα που πολλές φορές κρύβουν από μπροστά μας τη Χάρη του Θεού αντί να μας την φανερώνουν, διότι φανερώνεται πολλές φορέςς το εγωϊστικό μας θέλημα της ευσεβοφάνειας, τούτη όμως την ώρα μπορούμε να το διαπιστώσουμε, μέσα στην ασκητική της επικοινωνίας με την οικογένεια μας, που έχουμε πολύ χρόνο μεταξύ μας λόγω των δύσκολων συνθηκών της ζωής.

Τώρα θα φανερωθεί στα αλήθεια, αν πραγματικά έχουμε γίνει εκκλησιαστικοί άνθρωποι, αν η Θεία Κοινωνία που λάβαμε εκατοντάδες φορές, μας έκανε πραγματικά κοινωνούς με τους αδελφούς μας.

Είναι μία μεγάλη δοκιμασία αυτή η περίοδος, αλλά και μία μεγάλη ευκαιρία να εκτιμήσουμε και κάποια άλλα πράγματα. Σκέφτομαι αυτές τις ημέρες που τελούμε εδώ στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό, μπροστά σε άδεια καθίσματα τη Θεία Λειτουργία και την ακολουθία των Χαιρετισμών, ταξιδεύει η καρδιά μου σε κάποιους Ιεράρχες και Πατέρες του Γένους, που για τις αμαρτίες του Γένους μας, μονίμως σχεδόν έτσι τελούν τα Μυστήρια.

Έτσι τελούν τις Ιερές Ακολουθίες μέσα στην Κωνσταντινούπολη, στις αλησμόνητες πατρίδες, όπου οι Ιεράρχες προσεύχονται πολλές φορές μόνοι τους, γονατίζουν, παρακαλούν τον Θεό. Στα καθίσματα τα άδεια, δεν βλέπουμε ένα έπιπλο, αλλά βλέπουμε και αντικρίζουμε όλους εσάς. Δεν υπάρχουν απόντες στην Εκκλησία. Οι πάντες είναι παρόντες, αρκεί να ζούμε εκκλησιαστικά. Αν προσέξουμε και αγωνιστούμε και αναστηθούμε τούτη την ώρα, θα πλημμυρίσουμε και πάλι τους Ναούς μας. Θα πλημμυρίσουμε τους δρόμους και τις πλατείες και θα γεμίσει χαμόγελο η καρδιά μας, ελπίδα η ζωή μας.

Τούτη όμως η δύσκολη ώρα, είναι ώρα προσευχής, ησυχίας για λίγα λόγια και πολλά δάκρυα. Ώρα όχι για θόρυβο αλλά για σιωπή, για το Μυστήριο της σιωπής και της εσωτερικής ησυχίας.

Έχουμε ανάγκη όσο ποτέ άλλοτε, να ζητήσουμε από το Θεό αυτό που ζητάμε σε κάθε Θεία Λειτουργία, σε όλες τις Ακολουθίες «Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά και καλήν ομολογίαν».

Όποτε να έρθουν τα τέλη μας, να είναι Χριστιανικά, να είναι εισιτήριο για την Βασιλεία του Ουρανού. Με αυτές τις πατρικές σκέψεις σας ευλογώ όλους. Εύχομαι υπομονή. Μείνετε στο σπίτι και προσευχηθείτε. Παρακαλέστε το Θεό. Κλίνετε τα γόνατα να περάσει δοκιμασία, η κρίση. Να περάσει ο θάνατος και να φύγει μακριά, ώστε σύντομα να επανέλθουμε στην κανονικότητα της ζωής μας και της εκκλησιαστικής και της πνευματικής.

Πριν το δι’ευχών, θα σταθούμε μπροστά, ενώπιον του Εσταυρωμένου, μπροστά στην Εικόνα των φίλων μας Αγίων, των Ιερών λειψάνων Τους και θα τους παρακαλέσουμε να ευλογήσουν τον Νομό μας, τους γιατρούς μας, τους νοσηλευτές, όλους αυτούς που θα δώσουνε το μεγάλο αγώνα, τη μεγάλη μάχη για να νικηθεί ο θάνατος και να κερδίσει η ζωή τούτη την ώρα.
Και εσείς από τα σπίτια σας, ενώστε τις προσευχές σας μαζί μας. Ενώστε όλο σας το είναι με όλη την ένταση της ψυχής, να παρακαλέσουμε τους Αγίους να επέμβουν, να παρέμβουν να σκεπάσουν όλους μας και να αποδιώξουν την φοβερά πανδημία του κορωνοϊού».

Αμέσως μετά ο Σεβασμιώτατος και οι Ιερείς με ευλαβική στάση θερμής προσευχής εστάθησαν ενώπιον των Ιερών Λειψάνων των Φθιωτών Αγίων, τα οποία αγιαστικά, ως άλλα μυρίπνοα άνθη ζωής αιωνίου, εναποτέθηκαν πλησίον του Τιμίου Σταυρού και ετέλεσε την Ακολουθία της Ιεράς παρακλήσεως προς τους Φθιώτες Αγίους, προσευχόμενος μαζί με το άγιο πρεσβυτέριο, αλλά και όλους τους πιστούς από το σπίτι, όπως οι Άγιοι της Φθιώτιδος πρεσβεύουν αδιαλείπτως προς τον Ζωοδότη Χριστό και την Μητέρα Παναγία, υπέρ προστασίας, σκέπης και υγείας, όχι μόνον των κατοίκων του Νομού μας, αλλά και όλης της Πατρίδος μας και όλου του κόσμου. Μάλιστα ο Σεβασμιώτατος στα Μεγαλυνάρια της Παναγίας και των Αγίων θυμιάτισε ο ίδιος όλο τον Ναό, τα άδεια καθίσματα και στασίδια της Εκκλησίας

και ευλόγησε τους πάντες.

Στο τέλος της Ακολουθίας ο Σεβασμιώτατος ανέπεμψε και την ειδική δέηση της Ιεράς Συνόδου για την από Θεού προστασία των ανθρώπων από τον κορωνοϊό , την ταχεία ανάρρωση των ασθενούντων και την άμεση εξάλειψή του από τον κόσμο.

Και πάλι με λόγο παρηγορίας και ελπίδος, ο Σεβασμιώτατος επεσφράγισε τις Ιερές Ακολουθίες προτρέποντας τους πιστούς σε υπομονή, πίστη και προσευχή.